

Ανατρεπτικός ο λόγος του Κυρίου

/ Γνώμες

- Σοφία Μπεκρή, φιλόλογος-θεολόγος

Μετὰ ἀπὸ τὴν κλήση τῶν πρώτων μαθητῶν ὁ Κύριος ξεκινάει τὴν ἐπίγεια δράση Του. Τὶς βάσεις τῆς διδασκαλίας Του τὶς θέτει στὴν ἐπὶ τοῦ Ὁρους ὁμιλία, μέρος τῆς ὁποίας ἀποτελεῖ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς Β' Κυριακῆς τοῦ Λουκᾶ (στ' 31-36).

Ὁ λόγος Του εἶναι παρηγορητικὸς γιὰ τοὺς πεινῶντες, τοὺς κλαίοντες, τοὺς ὀνειδιζομένους καὶ διωκομένους ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός Του. Συγχρόνως, ὅμως, εἶναι σκληρὸς καὶ δριμύς γιὰ τοὺς χορτασμένους, τοὺς γελῶντες σὲ βάρος τῶν ἄλλων, τοὺς ἀρεσκομένους νὰ ἀκοῦν καλὰ λόγια ἀπὸ τοὺς ἄλλους, κοινῶς τοὺς βολεμένους. Τοὺς πρώτους τοὺς μακαρίζει ὁ Κύριος, τοὺς δεύτερους τοὺς ἀποπαίρνει μὲ τὰ περίφημα «οὐαί».

Εἶναι, ὅμως, καὶ ἀνατρεπτικὸς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου. Καλεῖ ὅλους τοὺς ἀδικημένους ὄχι νὰ ἐκδικηθοῦν αὐτοὺς ποὺ τοὺς ἀδικοῦν, οὔτε ἀπλῶς νὰ ἀμυνθοῦν, ἐπιλέγοντες τὴν παθητικὴ στάση, ἃν καὶ αὕτῃ ἐνδείκνυται σὲ κάποιες περιπτώσεις, ἀλλὰ νὰ γίνουν ἐπιθετικοί.

Νὰ γίνουν ἐπιθετικοὶ οἱ μαθητὲς τοῦ Κυρίου; Ναί, αὐτὸ ἀκριβῶς ζητάει ὁ Κύριος: ἐπίθεση, ὅχι ὅμως ἐναντίον τῶν ἁμαρτωλῶν ἀλλὰ ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας.

«Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν (Ῥωμ. ιβ', 21). «Ψωμίζοντας» καὶ ποτίζοντας τὸν ἐχθρό σου, λέγει ὁ Κύριος, «ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσης ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ» (ὁ. π., 20). Ἔτσι, μπορεῖ νὰ φιλοτιμηθῇ καὶ νὰ μετανοήσῃ κιόλας, ἐκτὸς καὶ ἐὰν ἔχῃ ταυτιστῇ ἀπολύτως μὲ τὸ κακό.

Αὐτὸς εἶναι ὁ ὁλοκληρωμένος «χρυσὸς κανόνας», ποὺ ἐγκαινιάζει ὁ Κύριος μὲ τὸν λόγο Του. Δὲν μᾶς ζητάει ἀπλῶς νὰ ἐγκαταλείψουμε ὀριστικὰ τὸν ἐκδικητικὸ «νόμο τοῦ αἵματος», κάνοντας ἄρση τοῦ κακοῦ, οὔτε νὰ μὴν πράττουμε στοὺς ἄλλους ὅ τι δὲν θέλουμε νὰ πάθουμε ὁ ἴδιος («ἀργυρὸς κανόνας»), ἀλλὰ νὰ κάνουμε τὸ καλὸ -θέση-, πολὺ δὲ περισσότερο νὰ εὐεργετοῦμε τὸν ἐχθρό, νὰ κάνουμε δηλαδὴ πρόσθεση!

Ὅ τι μᾶς ζητάει ὁ Κύριος τὸ ἔχει πρωτίστως ἐφαρμόσει ὁ ἴδιος, μὲ τὴν σταυρικὴ Του θυσία. Ἔτσι, μᾶς καλεῖ καὶ μᾶς τώρα νὰ γίνουμε ἀγαπητικοὶ πρὸς τὸν συναδελφὸ μας ἁμαρτωλό, καὶ μάλιστα οἰκτίρμονες, «καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.» (Λουκ. στ' 36).

Ἐὰν δὲν ἐφαρμόσουμε τὴν προτροπὴ τοῦ αὐτῆν, τότε σὲ τίποτε δὲν διαφέρουμε ἀπὸ τοὺς ἀμετανόητους ἁμαρτωλοὺς, ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ «τὸ αὐτὸ ποιοῦσι», ἀγαπᾶνε δηλαδὴ αὐτοὺς ποὺ τοὺς ἀγαποῦν, εὐεργετοῦν αὐτοὺς ποὺ τοὺς εὐεργετοῦν καὶ δανείζουν σὲ ὅσους ἐλπίζουν ὅτι θὰ τὰ πάρουν πίσω. (Λουκ., στ' 32-34).

Συνεπῶς, ἐὰν θέλουμε νὰ καλούμαστε ἀληθινὰ τέκνα τοῦ Κυρίου, χρειάζεται νὰ ἐφαρμόζουμε μὲ συνέπεια καὶ σύνεση τὸν καινὸ του κανόνα, νὰ ἦμαστε ἐλεήμονες πρὸς ὅλους, ἀκόμη καὶ πρὸς ὅσους μᾶς ἀδικοῦν.

Παράλληλα δὲ νὰ διεξάγουμε τὸν προσωπικὸ μας ἀγῶνα, καθαρίζοντας τὸν ἑαυτὸ μας, ποὺ εἶναι «ναὸς Θεοῦ ζῶντος», «ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς καὶ πνεύματος», ὥστε νὰ «ἐνοικήσῃ» μέσα μας ἡ θεία χάρη, ὅπως μᾶς προτρέπει ὁ Παῦλος στὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας (Β' Κορ., στ' 16 - ζ' 1).

Ἐὰν ἐφαρμόζουμε πιστὰ τὸν λόγο Του καὶ πρὸς τὸν ἑαυτὸ μας καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους, θὰ κατορθώσουμε νὰ λάβουμε χάρη καὶ ἔλεος παρὰ τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν. Γένοιτο!

Πηγή: pemptousia.gr